

- Przy zaliczaniu skarżących do kategorii współuczestników lub uczestników ubocznych pozwana powinna była wziąć pod uwagę faktyczną rolę skarżących w całym kartelu, a nie przypadkową i niemającą znaczenia liczbę środków dowodowych.
- Skarżące podnoszą także, iż obniżka kwoty grzywny o 5 % jest zbyt mała i nie odzwierciedla różnego znaczenia organizatorów kartelu i głównych uczestników z jednej strony oraz niewielkiego udziału skarżących z drugiej strony.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2014 r. – Furukawa Electric przeciwko Komisji

(Sprawa T-444/14)

(2014/C 303/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: C. Pouncey, A. Luke i L. Geary, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 9 lit. a) decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w nim, że naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG obejmujące Furukawę trwało od dnia 18 lutego 1999 r. do dnia 30 września 2001 r. Ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 9 lit. a) decyzji w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w nim, że naruszenie obejmujące Furukawę rozpoczęło się w dniu 18 lutego 1999 r. lub że bezpośredni udział Furukawy w naruszeniu był kontynuowany po dniu 11 czerwca 2001 r.;
- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. n) decyzji lub znaczne obniżenie kwoty grzywny;
- gdyby w ramach skargi wniesionej przez VISCAS Corporation Sąd miał wydać wyrok obniżający kwotę grzywny nałożonej w art. 2 lit. p) decyzji za naruszenia popełnione przez VISCAS Corporation, za które Furukawa ponosi solidarną odpowiedzialność, stwierdzenie, że Furukawa ma prawo do równoważnej obniżki kwoty grzywny, do zapłaty której jest solidarnie zobowiązana;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżąca zmierza do stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie AT.39610 – Kable elektryczne.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG lub rozporządzenie nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ dokonała błędnej analizy zachowania mającego miejsce od dnia 18 lutego 1999 r. do dnia 30 września 2001 r. Skarżąca podnosi, że:
 - Komisja nie wykazała w tym okresie istnienia naruszenia obejmującego skarżącą, opisanego w zaskarżonej decyzji;
 - ewentualnie Komisja nie wykazała, że naruszenie obejmujące skarżącą rozpoczęło się w dniu 18 lutego 1999 r.

2. Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu, twierdząc, że skarżąca uczestniczyła w dalszym ciągu w naruszeniu po dniu 11 czerwca 2001 r. lub że „w dalszym ciągu” uczestniczyła w nim za pośrednictwem VISCAS Corporation po dniu 30 września 2001 r.
3. Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu w odniesieniu do zakresu udziału skarżącej w naruszeniu.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że grzywna nałożona na skarżąca w odniesieniu do okresu przed dniem 1 października 2001 r. jest przedawniona.
5. Zarzut piąty, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędów przy obliczeniu grzywny nałożonej na skarżąca, gdyż:
 - użyła nieodpowiednich wartości sprzedaży, by obliczyć grzywnę podlegającą nałożeniu na skarżąca;
 - błędnie obliczyła mnożnik dotyczący czasu trwania;
 - nie zastosowała okoliczności łagodzących względem skarżącej.
6. Zarzut szósty, w ramach którego skarżąca wnosi do Sądu o objęcie jej jakąkolwiek obniżką grzywny, którą Sąd mógłby przyznać VISCAS Corporation na podstawie wniesionej przez VISCAS Corporation skargi o stwierdzenie nieważności lub skargi zmierzającej do zmiany kwoty grzywny nałożonej na tę ostatnią w zaskarżonej decyzji.
7. Zarzut szósty dotyczący tego, że grzywna jest w każdym razie ewidentnie nieproporcjonalna, zbyt wygórowana i nieodpowiednia, w związku z czym Sąd powinien skorzystać z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania zgodnie z art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 celem skontrolowania wysokości grzywny i znacznego jej obniżenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003 L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – ABB przeciwko Komisji

(Sprawa T-445/14)

(2014/C 303/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: ABB Ltd (Zurich, Szwajcaria); ABB AB (Västerås, Szwecja) (przedstawiciele: I. Vandenborre i S. Dionnet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji, w którym Komisja stwierdza, że skarżące uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze podziemnych kabli elektrycznych lub podwodnych morskich kabli elektrycznych (bardzo) wysokiego napięcia, w zakresie w jakim owo ustalenie obejmuje wszystkie projekty dotyczące podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 110 kV (a nie tylko projekty dotyczące podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 220 kV);